

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, právne zastúpený JUDr. Jozefom Holičom, advokátom, so sídlom Lužická 7, Bratislava, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave**, Kollárova 31, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo KRPZ-TT-OPP-2-001/2015-ODV zo dňa 26. mája 2015 vedenej na Krajskom súde v Trnave, konajúc o odvolaní sa žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k.: 14S/135/2015-25 zo dňa 9. septembra 2015, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k.: 14S/135/2015-25 zo dňa 9. septembra 2015 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1.

1.1 Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 26.05.2015 č. KRPZ-TT-OPP-2-001/2015-ODV zastavil.

1.2 Krajský súd uznesenie o zastavení konania zdôvodnil tým, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu malo znaky rozhodnutia predbežnej povahy, a teda išlo o rozhodnutie, ktoré v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p., súdy nepreskúmajú.

1.3 Rozhodnutie o zaistení zbrojného preukazu, preukazov zbraní a zbraní podľa ust. § 54 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. možno považovať za rozhodnutie dočasného charakteru a preto je iba dočasným opatrením, ktorého účinky budú trvať len do vydania právoplatného rozhodnutia v trestnom konaní, nespadá pod prieskumnú činnosť súdov, v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p.

1.4 V konaní je preukázané, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutie predbežnej povahy (ust. § 248 písm. a/ O.s.p.), preto je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa Piatej časti O.s.p. a krajský súd postupom podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil.

2.

2.1 Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 14S 135/2015 zo dňa 09.09.2015 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

2.2 V dôvodoch odvolania žalovaný uvádza, že správny orgán formálne a s absolútnou istotou nesprávne a nezákonne vykonal jeden jediný dôkaz, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia.

2.3 Podľa žalobcu treba odmietnuť právny názor, že predbežné rozhodnutie alebo rozhodnutie predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania súdy nepreskúmavajú.

2.4 Podľa žalobcu správny orgán v čase, keď už riziko zneužitia zbrane (po vznesení obvinenia s hrozbou väzobného stíhania a hrozbou dlhodobých trestov) odznelo, rozhodoval nie o predbežnej otázke, ale o práve vlastníť majetok a vec, poľovnícke oprávnenie atď.

2.5 Žalobca tvrdí, že ak sa nekonalo 2 – 3 roky, tak musí existovať akási „rozumná lehota“, správny orgán môže svoju právomoc uplatniť. Pričom súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil ustanovenia Ústavy SR a ani medzinárodného dohovoru, pričom ani správne nezistil skutočný stav veci. Konanie súdu má aj inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie (viď § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

2.6 Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Orgány činné v trestnom konaní nezmenili právne posúdenie stíhaných skutkov a ani trestné stíhanie nezastavili, uplynulo neprimerane dlho času, vec nie je skončená v primeranej lehote a správny orgán koná formálne a nespravodlivo.

3.

3.1 Podaním zo dňa 04.11.2015 sa k odvolaniu vyjadril žalovaný, pričom skonštatoval, že pokiaľ ide o postup správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o zaistení, tento považuje za správny. Ďalej zastáva názor, že rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom o strelných zbraniach a strelive a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

3.2 Správny orgán je presvedčený, že nemal možnosť konať iným spôsobom než len, ako mu ukladá zákon, a keďže podstatnú skutočnosť o začatí trestného stíhania voči účastníkovi konania sa dozvedel z doručeného uznesenia NAKA PPZ dňa 26.02.2015, nemal možnosť správne konanie začať skôr – v roku 2013, kedy bolo voči účastníkovi konania vznesené obvinenie.

3.3 Žalovaný ďalej cituje ustanovenie § 54 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive, pričom dôvodí, že ustanovenie predmetného paragrafu neponecháva správnomu orgánu možnosť rozhodovať inak.

3.4 Žalovaný tvrdí, že na základe podnetu iného orgánu začal konanie vo veci zaistenia v súlade s § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pričom v zákonnej lehote vydal rozhodnutie o zaistení zbraní, zbrojného preukazu a preukazov zbraní. Rozhodnutia o zaistení zbrojného preukazu, zbraní a preukazov zbraní, majú charakter dočasného rozhodnutia, pričom sa vydáva do doby konečného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní.

3.5 Podľa žalovaného je účastník konania povinný určité obmedzenia v súvislosti s konaním o zaistení strpieť, nakoľko je držiteľom zbrojného preukazu a legálne držaných strelných zbraní v súlade so zákonom o strelných zbraniach a strelive.

4.

4.1 Dňa 20.04.2016 podal žalobca dupliku, v ktorej konštatuje, že správny orgán formálne postupoval podľa zákona. Zároveň je však presvedčený, že správny orgán konal v rozpore s účelom a tzv. duchom zákona. Úkon správneho orgánu nemal reálny základ pre meritórne rozhodnutie. Ak však vo veci rozhoduje sudca, tak ten musí podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR byť nezávislým. Ak má sudca za to, že zákon odporuje Ústave SR či medzinárodnej zmluve, je povinný konať podľa čl. 144 ods. 2 s poukazom na čl. 7 ods. 2, ods. 5, čl. 125 ods. 1 Ústavy SR.

4.3 Odvolaniu žiada vyhovieť a odvolateľovi priznať nárok na náhradu trov konania.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 vetá prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

5.2 Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

5.3 Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. sa rozhodnutiami správnych orgánov rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia, alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

5.4 Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom

správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

5.5 Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

5.6 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

5.7 Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

5.8 Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, a dospel k záveru, že v zmysle § 219 O.s.p. sú splnené podmienky na jeho potvrdenie.

5.9 Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.10 Vzhľadom na skutočnosti, ktoré sú uvedené v spisovom materiáli, najmä na fakt, že ku dňu vydania správneho rozhodnutia č. ORPZ-GA-OPP1-129/2015, bolo vydané uznesenie NAKA PPZ, ktorým sa voči účastníkovi konania začalo trestné stíhanie pre trestný čin uvedený v § 19 ods. 1 zákona o strelných zbraniach a strelive, pričom o tejto skutočnosti sa správny orgán – Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Galante, dozvedel dňa **26.02.2015**.

5.11 Najvyšší súd ďalej zistil, že následne správny orgán I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a v primeranej lehote vydal svoje prvostupňové rozhodnutie č. ORPZ-GA-OPP1-129/2015 zo dňa 31.03.2015. Toto rozhodnutie bolo na základe

odvolania účastníka konania preskúmané druhostupňovým správny orgánom, ktorý ho následne potvrdil rozhodnutím z dňa 26.05.2015 pod č. KRPZ-TT-OPP-2-001/2015-ODV.

5.12 Napriek tomu, že niet pochýb, že v danom prípade ide o predbežnú povahu (dočasné účinky) rozhodnutia správnych orgánov o zaistení zbraní a zbrojného preukazu, vzhľadom na námietky, ktoré žalobca použil v odvolacom konaní, ako aj vo svojom vyjadrení z 14.04.2016 k „Vyjadreniu k odvolaniu“ žalovaného sa Najvyšší súd SR zaoberal aj otázkami, či nedošlo vydaním predmetného rozhodnutia k porušeniu základných práv a slobôd chránených Ústavou SR.

5.13 Podľa žalobcu súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil (§ 221 ods. 1 písm. h/, § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) tým, že nepoužil ustanovenia Ústavy SR a ani medzinárodného dohovoru, konanie súdu má aj inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

5.14 S predkladanými námietkami sa Najvyšší súd SR nestotožnil, ale v zhode s argumentáciou krajského súdu, ktorý sám poukazuje aj na konštantnú judikatúru konštatuje, že spôsobilosť akéhokoľvek rozhodnutia predbežnej povahy ohroziť alebo zasiahnuť do základných práv účastníka, je už vo svojej podstate oslabená, nakoľko účinky takéhoto rozhodnutia neznamenajú definitívne usporiadanie vecí či práv (rozhodnutie NS SR 1 Sžo/9/2009, 6 Sžo/9/2009, 6 Sžo/131/20110).

5.15 Pokiaľ ide o námietky ohľadom porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, najvyšší súd je toho názoru, že efektívna súdna ochrana je poskytnutá, a plnohodnotne zavŕšená, až momentom právoplatného skončenia veci, kedy nastávajú účinky, ktoré nastrojú právnu istotu a s konečnou platnosťou zasahujú do právneho postavenia účastníkov. V tomto smere platí, že pomalá spravodlivosť je odmietnutím spravodlivosti: *justice deleyed, justice denied*. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa naplní až právoplatným rozhodnutím – prieťahy v konaní sú teda trvajúcim protiprávnym stavom, ktorým dochádza k porušovaniu práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (I. ÚS 41/02, uznesenie NS SR 1 Cdo 107/2009).

5.16 Právomoc súdov na preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov je vymedzená princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, ktorú predstavuje § 248 O.s.p. v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy SR („ak zákon neustanoví inak“). Novelou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 424/2002 Z. z. sa negatívna enumerácia výrazným spôsobom obmedzila, čím sa posilnil princíp generálnej klauzuly (m. m. I. ÚS 231/2010).

5.17 Podľa názoru najvyššieho súdu nemôžu byť pochybnosti o tom, že výpočet a rozsah výnimiek, pri uplatnení ktorých súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov podľa § 248 OSP, nemožno v aplikačnej praxi rozširovať, a to ani výkladom „per analogiam“. Na druhej strane je zrejmé, že tento výpočet je obsahovo rôznorodý. Je preto potrebné zaoberať sa otázkou či závery plynúce z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 50/01 (povinnosť súdov skúmať, či sa rozhodnutie správneho orgánu svojím obsahom nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd) platia na všetky uvedené prípady v § 248 OSP rovnako a generálne alebo je potrebné k jednotlivým prípadom pristupovať individuálne v závislosti na konkrétnom druhu rozhodnutia správneho orgánu.

5.18 V posudzovanom prípade ide o dôvod vylúčenia zo súdneho prieskumu spočívajúci v predbežnej povahe napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Spôsobilosť akéhokoľvek rozhodnutia tohto charakteru ohroziť alebo zasiahnuť do základných práv účastníka, ktorého sa týka, je už vo svojej podstate oslabená, pretože predovšetkým jeho účinky sú vždy iba dočasné a neznameniajú definitívne usporiadanie vecí či práv. Obdobný postoj zaujíma ústavný súd k významovo analogickým rozhodnutiam všeobecných súdov o nariadení predbežných opatrení. Z judikatúry ústavného súdu týkajúcej sa predbežných opatrení vyplýva, že ústavný súd posudzuje problematiku predbežných opatrení zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie pristupuje len za celkom výnimočných okolností, ak došlo rozhodnutím všeobecného súdu k procesnému excesu, pretože tieto rozhodnutia nie sú spôsobilé zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania konečným spôsobom (m. m. IV. ÚS 82/09, III. ÚS 281/07). V danom prípade nie sú žiadne pochybnosti o predbežnej povahe (dočasných účinkoch) rozhodnutí správnych orgánov o zaistení zbraní a zbrojného preukazu sťažovateľa a to aj s poukazom na § 19 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 54 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach.

5.19 Ďalšou súvisiacou, ale dôležitou otázkou je či je možné slovné spojenie „rozhodnutia týkajúce sa základných práv a slobôd“, ktoré podľa čl. 46 ods. 2 druhej vety Ústavy SR nemožno vylúčiť z právomoci súdov v súvislosti s uvedenou negatívnou enumeráciou, chápať v zmysle abstraktného „dotyku“ s akýmkoľvek z týchto práv, inými slovami, či je súčasťou požiadavky ústavného konformného výkladu aj povinnosť všeobecného súdu v každom prípade z vlastnej iniciatívy skúmať potenciálny zásah do jednotlivých práv účastníka správneho konania. Podľa názoru najvyššieho súdu je potrebné skúmať každú vec v závislosti od konkrétnych, individuálnych okolností.

5.20 Vychádzajúc z uvedených záverov, najmä pokiaľ ide o výrazne znížený potenciál rozhodnutí správnych orgánov predbežnej povahy, už z dôvodov svojej podstaty ako rozhodnutí dočasných, zasiahnuť do základných práv účastníkov v spojení s potrebou určitej konkretizácie prípadne ohrozených práv, nemožno označiť napadnuté rozhodnutie krajského súdu za arbitrárne alebo svojvoľné. V tomto prípade bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre úmyselný trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v jednočinnom súbehu, so zločinom skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 4 Trestného zákona. V tomto prípade tak bola splnená podmienka § 54 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. na zaistenie zbrane, keďže ustanovenie § 296 Trestného zákona je zaradený do druhej časti šiestej hlavy Trestného zákona, teda ide o prípad, keď zákon č. 190/2003 Z. z. umožňuje vydanie rozhodnutia o zaistení zbrane, streliwa, zbrojného preukazu, keďže bola splnená podmienka začatia trestného stíhania. Z doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR (III- ÚS 38/2012-14) ako i Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 6Sžo/131/2010 z 27. apríla 2011) vyplýva, že takýto druh rozhodnutia je vylúčený zo súdneho prieskumu zákonnosti z dôvodu predbežnej a dočasnej povahy rozhodnutia žalovaného.

5.21 Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade, podľa šetrenia najvyššieho súdu, správne orgány oboch stupňov, ako aj súd prvého stupňa vo veci riadnym spôsobom konali a rozhodli, nie je možné, aj vzhľadom na vyššie uvedené, stotožniť sa s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Zdôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní právny základ rozhodnutia, je postačujúce k realizácii základného práva účastníka na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces (III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

5.22 O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 224 ods. 1 a § 146k ods. 1 písm. c/ O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, žalovanému trovy odvolacieho konania podľa obsahu spisu nevznikli.

5.23 Podľa § 492 ods. 2 zákona Národnej rady SR č. 162/2015 Z. z. (správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V tomto prípade bolo podané odvolanie pred 1. júlom 2016, súd preto dokončil odvolacie konanie podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 1. decembra 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Viera Vraníková